

NORME
DE PREZENTARE A MANUSCRISELOR

A.

I.

STUDII ȘI ARTICOLE

1. – Studiile și articolele trimise spre publicare nu trebuie să depășească 30 000 de caractere, cu spații albe cu tot, împreună cu notele; în cazuri excepționale, se acceptă și texte mai mari; este recomandabil să se evite textele cu continuare în numărul următor.

2. – Este preferabil să fie trimise ca *attachement* la adresa electronică a redacției sau pe CD (stick), culese, cu corp 11, în MS WORD sub WINDOWS (sau în alte programe de editare compatibile); rugăm să nu se facă niciun fel de tehnoredactare prealabilă.

3. – Titlul articolului va fi cules cu MAJUSCULE (VERZALE normale). Deasupra titlului, cu același tip de litere, vor fi culese PRENUMELE și NUMELE autorului (sau autorilor).

Ex.:

EUGENIU COȘERIU
CREAȚIA METAFORICĂ ÎN LIMBAJ

Dacă în titlu sunt unele cuvinte care se culeg cu *italice (cursive)*, și acestea vor fi scrise cu majuscule.

Ex.:

FLORICA DIMITRESCU
ASPECTE DIN BIOGRAFIA UNOR CUVINTE RECENTE ÎN LIMBA ROMÂNĂ: *PAPARAZZO*,
TSUNAMI

4. – în cazul în care articolele sunt împărțite în paragrafe, cifrele care indică paragrafele vor fi culese cu **aldine (bold)**, inclusiv punctul de după fiecare cifră.

Ex.:

1.2. etc; 1.2.1., 1.3.5.2. etc.

După puncte, în această situație, nu se lasă un spațiu alb.

5. – Notele articolului vor fi culese cu corp 9, la subsolul paginii de text (footnotes); în caz că manuscrisul se înaintează dactilografiat, notele vor figura pe pagini separate, la sfârșitul textului. În prima notă se va indica, dacă e cazul, congresul/colocviul/conferința la care a fost prezentat articolul sub formă de comunicare, precum și proiectul de cercetare din care face parte.

6. – în cazul în care articolele sunt redactate în limbi străine (engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană), este indicat să se prezinte redacției și varianta românească (sau cea după care, eventual, s-a realizat traducerea).

7. – în materialele redactate în limba română, se vor folosi exclusiv ghilimelele „...” (99...99); în cele redactate în alte limbi, se pot folosi și ghilimelele «...» (așa-numite franțuzești); acestea din urmă vor fi folosite și în materialele în românește, dacă într-un citat este necesar să se folosească al doilea rând de ghilimele.

Ex.:

„...fără să fie nevoie de «refacerea» întregului sistem...”

II.

RECENZII ȘI PREZENTĂRI DE CĂRȚI

1. – Recenziile și prezentările de cărți nu vor depăși, de regulă, 8 000, respectiv 4 000 de semne, cu spații albe cu tot, cu corp 9.

Prin „recenzie” se înțelege o *analiză critică* a unei cărți sau doar a unui aspect din ea (se recomandă ca la cărțile românești să se facă recenzii), iar prin „prezentare” o expunere sintetică și sistematică a conținutului cărții.

Este preferabil ca la prezentările de cărți (pe cât posibil, și la recenzii) să nu existe note de subsol.

2. – Introducerea în calculator a recenziilor și prezentărilor de cărți va fi făcută după aceleași reguli ca și articolele, cu deosebire că numele autorului cărții și titlul se dau în următorul fel:

- numele autorului sau al editorului, coordonatorului (urmat, în cazurile din urmă, de mențiunea (ed.) sau (coord.) cu MAJUSCULE (VERZALE), urmat de virgulă;

- titlul cărții (și, dacă e cazul, subtitlul, despărțit de titlu prin punct), cu *minuscule cursive (italice mici)*, urmat de virgulă;

- volumul (dacă e cazul), urmat de virgulă;

- locul de apariție, urmat de virgulă;

- editura (fără ghilimele de niciun fel), urmată de virgulă;

- anul apariției, urmat de virgulă;

- numărul de pagini, hărți etc.;

- dacă se recenzează (prezintă) o publicație periodică, titlul ei se va pune între ghilimele, nesublinaț;

- dacă lucrarea recenzată (prezentată) nu este tipărită, ci multiplicată, la sfârșit se adaugă, între paranteze: (multigrafiat); la fel, dacă este într-o formă *online*.

Ex.:

GEORGES MOUNIN, *Linguistique et philosophie*, Paris, Presses Universitaires de France, 1975, XII + 216 p. + 7 planșe + 5 hărți

B. B. RIEGER (ed.) *Empirical Semantics*, vol. I-II, Bochum, Studienverlag Dr. N. Brockmayer, 1981, 214 p.

Texte dialectale și glosar Bistrița-Năsăud. Publicate de MARIA MARIN și MARILENA TIUGAN, București, 1987, 382 p. (multigrafiat)

„Probleme de lingvistică generală”, vol. VII, București, Editura Academiei, 1977, 126 p.

„Dacoromania”, XV, 2010, nr. 1, 96 p.

III.

REZUMATE

1. – Fiecare articol va fi însoțit de un scurt rezumat (de cca 2 000 de semne, cu spații albe cu tot; cca 1 p. dactilografiată) în limba engleză (obligatoriu); la acesta se poate adăuga încă un rezumat în una din limbile franceză, germană, italiană sau spaniolă; de asemenea, articolele în limbi străine vor avea un rezumat în limba română.

2. – La începutul rezumatului se scrie titlul articolului în limba străină respectivă, cu VERZALE (MAJUSCULE) normale. Dedesubt, în alt rând, se scrie, între paranteze, cu minuscule și inițială majusculă, cu *italice (cursive)*: (*Abstract*), (*Résumé*) etc. Va fi înaintată, pe filă separată, și traducerea titlului articolului în limba franceză pentru *Sommaire* (indiferent de limba în care este dat rezumatul sau este scris articolul).

Ex.

POSSIBLE WORLDS AND FICTIONAL REALITIES

(*Abstract*)

PROPOSITIONS «CONTRACTÉES» ET PROPOSITIONS «ABRÉGÉES»

(*Résumé*)

3. – Rezumatul poate fi cules imediat după textul articolului (sau, dacă e cazul, după bibliografie).

4. – în caz excepțional, dacă autorul nu are posibilitatea de a prezenta rezumatul în limba engleză, acesta va fi înaintat redacției în limba română.

5. – La sfârșitul rezumatului se vor indica *cuvintele-cheie* (5), în română și în engleză (*Keywords*).

IV.

AFILIERE INSTITUȚIONALĂ, ADRESĂ

1. La sfârșitul articolului, după rezumat și cuvinte-cheie, se trec:

– în partea dreaptă, cu minuscule *italice (cursive)* și cu inițiale majuscule, *instituția și adresa*, cu virgulă între oraș și stradă, cu „str.” (prescurtat) și fără indicația „nr.” între numele străzii și cifră și fără punct la sfârșit, inclusiv *adresa de mail* (oficială sau personală).

Ex.:

Universitatea „Babeș-Bolyai”

Facultatea de Litere

Cluj-Napoca, str. Horea, 31

Institutul de Lingvistică și Istorie Literară „Sextil Pușcariu”

Cluj-Napoca, str. Emil Racoviță, 21

[*institutul.puscariu@gmail.com*](mailto:institutul.puscariu@gmail.com)

2. – La sfârșitul recenziei se trece în dreapta numele *AUTORULUI* recenziei (cu *VERZALE* *italice (cursive)*) și *adresa* cu *italice (cursive)*.

Ex.:

G. G. NEAMȚU

Universitatea „Babeș-Bolyai”

Facultatea de Litere

Cluj-Napoca, str. Horea, 31

[*neamtuggn@yahoo.com*](mailto:neamtuggn@yahoo.com)

B.

TRIMITERI. ABREVIERI. SIGLE

I.

TRIMITERILE BIBLIOGRAFICE

din note sau din text vor fi făcute astfel:

a. – la cărți:

- prenumele și numele autorului (sau autorilor), cu minuscule (numai inițiale majuscule), cu litere normale, nesubliniate, nespațiate, urmate de virgulă;
- titlul cărții (și subtitlul, despărțit de titlu prin punct), cu *italice (cursive)*, urmat de virgulă;
- ediția, îngrijirea ediției, prefață, note etc. (dacă e cazul), cu punct după titlu (subtitlu) și cu inițială majusculă;
- volumul (sau/și partea), cu cifre romane; între titlu și volum se va pune virgulă; dacă volumul are și el un titlu, înaintea acestuia (deci după titlul cărții și după volum) se pune punct, iar după titlul volumului, virgulă;
- locul de apariție, integral, cu minuscule (exceptând inițiala), nesubliniat, urmat de virgulă;
- editura, urmată de virgulă;
- anul de apariție, integral, cu cifre arabe, urmat de virgulă;
- pagina, marcată prin p. urmat de cifre arabe (sau romane); se vor evita în articolele în română indicații ca: pag., pp. Această ultimă notație (pp.) se va folosi exclusiv în articolele publicate în alte limbi decât româna.

Ex.:

Al. Philippide, *Originea românilor*, I. *Ce spun izvoarele istorice*, Iași, Tipografia „Viața Românească” S. A., 1923, p. 82; II. *Ce spun limbile română și albaneză*, Iași, Tipografia „Viața Românească” S. A., 1927, p. 17.

Alexandru Niculescu, *Individualitatea limbii române între limbile romanice*, 2. *Contribuții socioculturale*, București, Editura Științifică, 1965, p. 90-98, 115.

Sextil Pușcariu, *Limba română*, vol. II. *Rostirea*, București, 1959, p. 88, h. 15.

Ion Coteanu, Marius Sala, *Etimologia și limba română*, București, Editura Academiei, 1987, p. 60.

Sextil Pușcariu, *Cercetări și studii*. Ediție îngrijită de Ilie Dan. Prefață de G. Istrate, București, Editura Minerva, 1974, p. 188.

Sextil Pușcariu, *Limba română*, I. *Privire generală*. Prefață de G. Istrate. Note, bibliografie de Ilie Dan, București, Editura Minerva, 1976, p. 250.

Al. Rosetti, *Istoria limbii române*, I. *De la origini până la începutul secolului al XVII-lea*. Ediție definitivă, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1986, p. 333.

Academia Română. Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”, *Dicționarul explicativ al limbii române*. Ediția a II-a, București, Editura Univers Enciclopedic, 1996, s.v.

H. Tiktin, *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, Band III. *P-Z*. 3. überarbeitete und ergänzte Auflage von Paul Miron und Elsa Lüder, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 2005, s.v.

Pierre Guiraud, *La sémantique*, Paris, PUF, 1955, pp. 112, 116-120.

b. – la studii apărute în publicații periodice:

- prenumele și numele autorului, cu litere minuscule (exceptând inițialele), nespațiate, nesubliniate, urmate de virgulă;
- titlul articolului, cu *cursive (italice)*, cu minuscule, urmat de virgulă;
- indicația „în”, fără sublinieri sau spațieri;

- titlul periodicului (sau doar siglele), între ghilimele, nesubliniat;
- anul de apariție, numai cu cifre romane, urmat de virgulă;
- anul calendaristic, cu cifre arabe, urmat de virgulă;
- numărul, dacă e cazul (precedat de indicația nr.), cu cifre arabe, urmat de virgulă;
- pagina (se marchează în același fel ca la cărți);
- dacă titlul (cărții sau articolului) cuprinde, la rândul său, un alt titlu sau cuvinte care necesită sublinieri, acestea vor fi date cu ***aldine cursive*** (**bold** și *italic*).

Ex.:

Merritt Ruhlen, *Sextil Pușcariu și fonologia generativă*, în CL, XXIII, 1978, nr. 1, p. 28.

Vasile Christu, *Literatura cultă la aromâni*, în „Societatea de mâine”, XIV, 1937, nr. 2 (358), p. 71.

Teofil Teaha, *Lat. grumus în română și în limbile romanice*, în CL, XXIII, 1978, nr. 1, p. 83.

c. – la studii apărute în volume omagiale, colective etc.:

1. – după indicația „în” va urma titlul volumului respectiv, cu minuscule *italice* (*cursive*); dacă volumul din care se citează un studiu este în întregime al autorului, după „în” se va pune idem; restul regulilor de trimitere sunt identice cu cele de sub **b**;

Ex.:

R. Jakobson, *Lingvistică și poetică. Aprecieri retrospective și considerații de perspectivă*, în *Probleme de stilistică*, București, Editura Științifică, 1964, p. 86.

I. Pătruț, *Rostirea nouă, două*, în *Omagiu lui Iorgu Iordan*, București, Editura Academiei, 1958, p. 134.

Sextil Pușcariu, *Roumain et roman*, în idem, *Études de linguistique roumaine*. Traduit du roumain à l'occasion du soixantième anniversaire de l'auteur, 4 janvier 1937, Cluj – București, Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului, Imprimeria Națională, 1937, p. 55-63.

Andrei Avram, *Metafonia și fenomenele conexe în limba română*, București, Editura Academiei Române, 2005, p. 100.

2. – notele (Footnotes) se numerotează, în textul articolului, cu cifre de rând folosite exponențial, fără paranteze, puncte etc., în continuare, de la 1 la n; în cazul în care cuvântul la care apare indicația de notă este urmat de un semn de punctuație, acesta se va pune după cifra de indicare a notei; la sfârșitul textului notei se pune punct.

Ex.:

¹ R. Todoran, *art. cit.*, p. 133, nota 2.

3. – nu se va folosi, nici în text, nici în note, prescurtarea indicației „vezi” prin „v.”; se va scrie, deci:

⁸ Vezi V. Bogrea, *art. cit.*, p. 77.

4. – nu se vor folosi, nici în text, nici în note, prescurtări ale lui „idem” (folosit numai pentru a înlocui numele autorului sau autorilor) și „*ibidem*” (folosit sinonim cu „în același loc”); se va scrie, deci, „idem”, „*ibidem*”; *ibidem* va fi totdeauna cules cu litere *italice* (*cursive*); se va scrie, deci:

⁹ Idem, *Limba română*, București, 1941, p. 8.

¹⁰ *Ibidem* p. 18.

¹¹ *Ibidem.*

5. – „locul citat” se prescurtează *loc. cit.*, cu *italice (cursive)*, nespațiat;

6. – *supra, infra, passim* se culeg cu *cursive (italice)*;

7. – s.v. (= sub voce) se culeg cu litere normale (nu se subliniază); nu se lasă spațiu între s. și v.;

8. – în general, pentru trimiteri la pagini este de dorit să nu se folosească indicații vagi, de tipul „e.s.”, „et. seq.”, „sq”, „seq”, „ș.u.” etc; dacă totuși este necesară o asemenea indicație, se va folosi exclusiv „și urm.”, cu litere normale (nesubliniate), nespațiate;

9. – „opera citată” și „articolul citat” se prescurtează *op. cit.* (nu *o.c.* etc.), *art. cit.*, cu litere *cursive (italice)*, nespațiate; *op. cit.* se folosește pentru cărți, volume etc., iar *art. cit.*, pentru articole, studii etc. publicate în volume colective, periodice ș.a.

II.

ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

1. – Dacă se folosesc abrevieri bibliografice (în note sau într-o **bibliografie**), acestea pot fi „decodate” fie la într-o notă de subsol, fie la sfârșitul textului articolului, înaintea rezumatului și a notelor, fiind, în acest din urmă caz, precedate de indicația, scrisă cu majuscule, ABREVIERI BIBLIOGRAFICE sau BIBLIOGRAFIE (cu litere normale).

2. – Este de dorit ca, dacă se dau abrevieri bibliografice la sfârșitul articolului, acestea să aibă în vedere următoarele reguli: abrevierea să cuprindă numele autorului urmat de anul apariției cărții sau studiului, apoi semnul =, după care urmează trimiterea bibliografică conform normelor precizate mai sus (fără, evident, reluarea anului de apariție).

Ex.:

Pușcariu 1940 = Sextil Pușcariu, *Limba română*, vol. I. *Privire generală*, București, Fundația pentru Literatură și Artă „Regele Carol II”.

Teaha 1978 = Teofil Teaha, *Lat. grumus în română și în limbile romanice (II)*, în CL, XXIII, nr. 1, p. 83-85.

Dar

3. – în trimiterile bibliografice din notele infrapaginale sau din text **SE POATE UTILIZA ORICE (ALT) MOD DE SIMPLIFICARE (SIGLE, CIFRE ETC.), CU CONDIȚIA SĂ FIE UNITAR ȘI CONSECVENT**; în acest caz, siglele sau/și abrevierile vor fi date într-o listă la sfârșitul articolului. Dacă nu se consideră necesar să se dea *Abrevieri bibliografice* sau *Bibliografie*, o lucrare poate fi citată trunchiat, dar în acest caz după prima citare se va da trunchierea, în paranteză.

Ex.:

D. Macrea, *Contribuții la istoria lingvisticii și filologiei românești*, București, 1978, p. 18 (în continuare: D. Macrea, *Contribuții...*).

III.

SEMNE, LITERE ȘI SIMBOLURI SPECIALE

1. – Dacă se folosesc fonturi speciale din care se extrag caractere sau semne speciale, este **obligatoriu** ca pe CD (stick) sau în *attachement* să figureze și fonturile respective.

IV.

HĂRȚI, GRAFICE, SCHEME, DESENE, TABELE. ALTE MATERIALE ILUSTRATIVE

1. – Hărțile, graficele, schemele, desenele și tabelele vor fi executate în Corel Draw sau vor fi trimise în format PDF.

2. – Dacă articolul are mai multe materiale ilustrative, acestea vor fi numerotate în continuare, pe categorii, de la **1** la **n** (de ex.: harta 1, harta 2, etc.; tabelul 1, tabelul 2, etc.; desenul 1, desenul 2 etc.; figura 1, figura 2); în textul dactilografiat se va face trimitere la numărul lor; nu se lasă spațiu în text la locul unde dorește autorul să fie introdus materialul ilustrativ respectiv. Nu se va face referire la tabelul „precedent” sau „următor”, ci doar la numărul materialului ilustrativ.

C.

ALTE CERINȚE

I. – Atât articolele cât și recenziile și prezentările de cărți vor fi înaintate redacției, pe CD / memory stick sau în *attachment*, dar și sub forma unui exemplar imprimat.

Manuscrisele care nu respectă întru totul aceste reguli vor fi înapoiate autorilor pentru refacere și reculegere, pierzând, în felul acesta, posibilitatea de a fi avute în vedere pentru întocmirea numărului cu apariția cea mai apropiată.

II. – Termenele ultime pentru predarea manuscriselor la redacție sunt:

1 decembrie pentru nr. 1 al anului următor

(1 decembrie 2011 pentru nr. 1/ 2012)

1 martie pentru nr. 2 al anului în curs

(1 martie 2012 pentru nr. 2/ 2012)

III. Dat fiind că revista „Dacoromania” este o publicație a Editurii Academiei Române, se va folosi ortografia oficială actuală (așadar, cu *â* și *sunt*); în general, se vor aplica normele din DOOM, ediția a doua.

D.

1. Pentru articolele și recenziile sau prezentările de cărți publicate în revista „Dacoromania”, nu se mai acordă extrase. La cerere, contra cost, pot fi executate extrase la Editură.

2. DR este o publicație care aplică *peer review*, fiecare articol primit la redacție fiind citit de doi referenți, desemnați de colegiul de redacție. În trei luni de la primirea articolului, redacția va anunța autorii dacă va fi reținut sau nu pentru publicare. Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază autorilor.